

FEDERATION CYNOLOGIQUE INTERNATIONALE (AISBL)

SECRETARIAT GENERAL: 13, Place Albert 1er B – 6530 Thuin (Belgique)

FCI-Standard N° 116 / 23.01.2009

DOG DE BORDEAUX

POCHODZENIE : Francja.

DATA PUBLIKACJI OBOWIĄZUJĄCEGO WZORCA :
04.11.2008.

UTILIZATION : Pies stróżujący, obrończy i odstraszący.

KLASYFIKACJA F.C.I. : Grupa 2 Pinczery, sznauclery
molosy i szwajcarskie
psy do bydła.
Seksja 2.1 Molosy typu mastyfa.

Bez prób pracy.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY : Dog de Bordeaux jest jedną z najstarszych ras francuskich, prawdopodobnie potomkiem psów, nazywanych „alanami”, w szczególności od „alan vautre”, o którym Gaston Phoebus, hrabia de Foix pisał w XIV wieku w swej *Livre de Chasse*, że „ma chwyt trzy razy mocniejszy od charta”. Słowo „dog” pojawia się w tym samym wieku.

W połowie XIX wieku te dawne dogi nie były praktycznie znane poza Akwitanią, gdzie wykorzystywane były do polowania na grubą zwierzynę, na przykład dziki, do walk (często organizowanych według ustalonych zasad), pilnowania domów i stad bydła, a także pomocy rzeźnikom. W 1863 roku, na pierwszej we Francji wystawie psów, która odbyła się w paryskim Jardin'd Acclimatation (Ogrodzie Botanicznym), wystawiono psy tej rasy pod obecną nazwą. Wyróżniano wówczas kilka typów, na przykład z Tuluzy, z Paryża i z Bordeaux; ten ostatni dał początek obecnie znanej rasie, która ucierpiała bardzo podczas obydwu Wojen Światowych. Zwłaszcza po drugiej znalazła się ona o krok od wyginięcia, i dopiero lata sześćdziesiąte stały się początkiem odbudowy.

Pierwszy wzorzec (“Caractère des vrais dogues”) w Pierre Megnin, *Le Dogue de Bordeaux*, 1896.

Drugi wzorzec J. Kunstler, *Etude critique du Dogue de Bordeaux*, 1910.

Trzeci wzorzec Raymond Triquet, przy współpracy dr. weterynarii Maurice Luquet, 1971.

Czwarty, dostosowany do wymaganego przez FCI «formatu jerozolimskiego» Raymond Triquet przy współpracy Philippe Serouil, Przewodniczącego Francuskiego Klubu Doga de Bordeaux, i zarządu, 1993.

Poprawki z 2007 roku dokonane zostały przez Raymonda Triquet (Honorowego Przewodniczącego SADB), Sylviane Tompousky (obecną Przewodniczącą SADB) i Philippe Sérouil (członka zarządu SADB).

WRAŻENIE OGÓLNE : Typowy molos krótkogłowy, o wklęsłych liniach sylwetki. Pies bardzo silny, o bardzo dobrze umięśnionym ciele, zachowujący harmonię budowy. Jest raczej przysadzisty – odległość od mostka do podłoża jest nieco mniejsza od głębokości klatki piersiowej- krępy, atletyczny i imponujący, jego wygląd działa zdecydowanie odstrasza.

WAŻNE PROPORCJE :

- Długość tułowia, mierzona od stawu barkowego do guza siedzeniowego, jest większa od wysokości w kłębie w proporcji 11 do 10.
- Głębokość klatki piersiowej jest większa od połowy wysokości w kłębie.
- Maksymalna długość kufy jest równa jednej trzeciej długości głowy.
- Minimalna długość kufy wynosi jedną czwartą długości głowy.
- U samca obwód głowy odpowiada mniej więcej wysokości w kłębie.

ZACHOWANIE/ TEMPERAMENT : Dawny pies bojowy, ma naturalny instynkt stróżowania, które wypełnia czujnie i odważnie, ale bez agresji. Jest dobrym psem do towarzystwa, bardzo przywiązany do właściciela i mu oddany. Jest łagodny i zrównoważony, odznacza się wysokim progiem pobudliwości. U samców normą jest dominujący character.

GŁOWA: Pojemna, kanciasta, szeroka, raczej krótka, oglądana z góry i z przodu ma kształt trapezu. Linie profile zbieżne (ku przodowi). Na głowie widoczne głębokie zmarszczki, przebiegające symetrycznie po obu stronach bruzdy czołowej; położenie tych zmarszczek zmienia się w zależności od tego, czy pies jest spokojny, czy pobudzony. Szczególnie charakterystyczna jest zmarszczka, przebiegająca od wewnętrznego kąta oka do kąta pyska, natomiast ta, która przebiega od zewnętrznego kąta oka do kąta pyska lub podgardla ma być nieznaczna, a może nie być jej wcale.

MÓZGOCZASZKA :

Czaszka :

- U samca obwód czaszki, mierzony w najszerszym miejscu, odpowiada mniej więcej wysokości w kłębie.
- U suki może on być nieco mniejszy.

Objętość i kształt zawdzięcza czaszka silnie rozwiniętym skroniom, łukom nadczodołowym, łukom jarzmowym, i szerokiemu rozstawieniu gałęzi żuchwy. Górna część czaszki jest lekko wypukła w płaszczyźnie poprzecznej. Bruzda czołowa głęboka, zmniejsza się w kierunku tyłu głowy. Czoło dominuje nad partią twarzową, ale nie tyle swą wypukłością, co szerokością, która ma być większa od wysokości czoła.

Stop : Bardzo wyraźny, tworzący z kufą kąt niemal prosty (95° do 100°).

TRZEWIOCZASZKA :

Nos : Szeroki, o dobrze otwartych nozdrzach, dobrze pigmentowany stosownie do koloru maski. Dopuszczalny nos zadarty, ale nie cofnięty pomiędzy oczy.

Kufa : Mocna, szeroka, dobrze wypełniona tkankami, ale nie mięsista pod oczyma, raczej krótka, profil nieznacznie wklęsły, umiarkowanie pomarszczona. Oglądana z góry zasadniczo kwadratowa, prawie nie zwęża się ku nosowi. Linie profilu czaszki i kufy tworzą kąt wyraźnie rozwarty. Gdy głowa trzymana jest poziomo, przednia krawędź pyska, u nasady szerokiego i mocnego, wystaje przed linię pionową, poprowadzoną od przedniej krawędzi nosa. Obwód kufy wynosi dwie trzecie obwodu głowy, natomiast długość od jednej czwartej do jednej trzeciej długości głowy, mierzonej od nosa do guza potylicznego. Podane wartości są graniczne, a najbardziej pożądana jest długość kufy gdzieś pomiędzy nimi.

Szczęki : Mocne i szerokie. Przadozgrzyz jest cechą charakterystyczną rasy – siekacze żuchwy znajdują się przed siekaczami szczęki i nie dotykają ich. Szczeka dolna zakrzywiona jest ku górze, podbródek dobrze wykształcony, nie powinien zakrywać górnej wargi, ani być przez nią zakryty.

Zęby: Mocne, szczególnie kły, z których dolne rozstawione są szeroko i lekko zakrzywione. Siekacze rozmieszczone równo, zwłaszcza w żuchwie, gdzie tworzą praktycznie linię prostą.

Wargi : Górna gruba, umiarkowanie obwisła, ruchliwa. Oglądana z profilu dołem trochę zaokrąglona, zakrywa wargę dolną. Oglądana z przodu styka się w wargę dolną i opada po bokach, tworząc szerokie, odwrócone V.

Policzki : Wyraźne ze względu na bardzo mocno rozwinięte mięśnie.

Oczy : Owalne, szeroko rozstawione – odległość pomiędzy wewnętrznymi kątami powiek jest mniej więcej równa dwóm długościom oka. Wyraz przyjazny. Trzecia powieka nie może być widoczna. Barwa oczu od orzechowej do ciemno brązowej u psów o czarnej masce, u psów z czerwoną maską lub bez maski tolerowane są oczy jaśniejsze, choć nie jest to pożądane.

Uszy : Stosunkowo małe, nieco ciemniejsze od koloru zasadniczego. Przednia część nasady ucha jest trochę podniesiona, dalej ucho zwisa, ale nie jest ciężkie i nieruchliwe. Przy nasłuchiowaniu przednia krawędź przylega do policzków. Koniec ucha lekko zaokrąglony, nie sięga dalej, niż do oka. Uszy są osadzone dość wysoko, na linii górnej krawędzi czaszki, co dodatkowo podkreśla jej szerokość.

SZYJA : Bardzo mocna i dobrze umięśniona, niemal cylindryczna, pokryta obfitą, luźną, obwisłą skórą. Przeciętny obwód szyi prawie taki sam, jak głowy. Od szyi rozdziela ją niewielka, poprzeczna bruzda. Górą trochę łukowata Wyraźne podgardle rozpoczyna się pod żuchwą i ciągnie aż do klatki piersiowej, ale nie jest przesadnie obwisłe. Bardzo szeroka nasada szyi płynnie przechodzi w łopatki.

TUŁÓW :

Linia górna : Pewna.

Kłęb : Wyraźny.

Grzbiet : Szeroki i dobrze umięśniony.

Lędźwie : Raczej krótkie, szerokie i mocne.

Zad : Lekko opadający ku nasadzie ogona.

Klatka piersiowa : Masywna, długa, szeroka i głęboka, sięga poniżej łokci. Szerokie i wyraźne przedpiersie, dołem wypukłe. Żebra długie i dobrze wysklepione, ale nie beczkowate.

Obwód klatki piersiowej musi być o 25 do 35 cm większy od wysokości w kłębie.

Linia dolna i brzuch :Linia dolna wznosi się do dość wyraźnie, ale nie przesadnie podciągniętego brzucha; nie może on być luźny ani obwisły.

OGON : Bardzo gruby u nasady, najlepiej, aby sięgał do stawu skokowego, i nie niżej. Noszony nisko, giętki, nie powinien być złamany czy zniekształcony. W spoczynku wiszący, w ruchu na ogół wzniesiony pod kątem 90° to 120° w stosunku do tego położenia, ale nie zakręcony lub wzniesiony nad grzbietem.

KOŃCZYNY

KOŃCZYNY PRZEDNIE : Mocny kościec i bardzo mocne umięśnienie.

Łopatka: Mocno, wyraźnie umięśniona. Nachylenie łopatki średnie (około 45° do linii poziomej), kąt w stawie barkowym niewiele większy od 90°.

Ramię: Bardzo dobrze umięśnione.

Łokcie: Ustawione równo z tułowiem, ani nie wciśnięte, ani wykręcone na zewnątrz.

Podramię: Oglądane z przodu proste lub nieznacznie zbieżne, zwłaszcza u psów o bardzo szerokiej klatce piersiowej. Oglądane z boku pionowe.

Śródrezcze : Mocne. Oglądane z boku lekko nachylone, oglądane z przodu bywa trochę odsiebne, co równoważy zbieżność podramienia.

Łapa : Mocna, palce zwarte, pazury wysklepione i mocne, opuszki duże i elastyczne; mimo swej wagi pies stoi na palcach.

KOŃCZYNY TYLNE : Krzepkie, o mocnym kośćcu, dobrze kątowne. Oglądane z tyłu pionowe i równoległe, dają wrażenie siły, mimo że nie są tak rozbudowane, jak front.

Udo : Dobrze rozwinięte, o potężnych, widocznych mięśniach.

Kolano : Ustawione równoległe do linii środkowej lub troszkę odstawione na zewnątrz.

Podudzie : Dość krótkie, umięśnione.

Staw skokowy : Niski, krótki, suchy, kąć umiarkowanie rozwarty.

Śródstopie : Mocne, bez wilczych pazurów.

Łapa : Nieco dłuższa od przedniej, palce zwarte.

CHODY : Jak na molosa ruch swobodny. Stęp swobodny i wydajny, niski. Dobry napęd kończyn tylnych i wykrok przednich, zwłaszcza w klusie, który jest najbardziej pożądanym tempem. W szybszym klusie głowa opuszczona nisko, grzbiet obniża się w przedniej części, a przednie łapy stawiane są zbieżnie przy zachowanej dobrej długości kroku. W krótkim galopie kończyny podnoszone wysoko. Na krótkich dystansach dog de bordeaux potrafi poruszać się długim, wyciągniętym galopem z zaskakującą szybkością.

SKÓRA : Gruba i luźna, ale bez przesadnych fałd.

SZATA

SIERŚĆ : Delikatna, krótka, miękka w dotyku.

MAŚĆ : Jednolita w różnych odcieniach płowej, od kasztanowej do izabelowatej. Pożądana dobra pigmentacja. Dopuszczalne ograniczone białe znaczenia na przedpiersiu i końcowych odcinkach kończyn.

Maska :

- **Czarna** : Często niewielka, nie może zachodzić na mózgowicę. Mogą występować lekkie czarne naloty na głowie, uszach, szyi i grzbiecie. Nos czarny.
- **Maska brązowa** : (wcześniej nazywana czerwoną lub “bistre”) . Nos , powieki i krawędzie warg brązowe. Mogą występować słabo widoczne brązowe naloty, w których pojedyncze włosy mają barwę strefową, płową lub piaskową, i brązową. Te części ciała są jaśniejsze. The nose is brown; the eyerims and edges of the lips are also brown. There may be non-invasive brown shading; each hair having a fawn or sandy zone and a brown zone. In this case the inclined parts of the body are a paler colour.
- **Bez maski** : Sierść płowa, skóra wygląda na czerwoną (wcześniej także nazywano tę maść “z maską czerwoną”). Noc czerwonawy.

WAGA I WIELKOŚĆ : Wysokość powinna odpowiadać mniej więcej obwodowi czaszki.

Wysokość w kłębie : Psy: 60-68 cm.

Suki : 58-66 cm.

Tolerancja 1 cm w dół i 2 cm w górę.

Waga :

Psy : co najmniej 50 kg.

Suki : co najmniej 45 kg.

U suk powyższe cechy nie tak silnie wyrażone, jak u psów.

WADY : Wszelkie odchylenia od podanego wzorca powinny być uznane za wady i oceniane w zależności od stopnia nasilenia i wpływu na zdrowie i sprawność psa.

WADY DUŻE :

- Nieproporcjonalna głowa (zbyt duża lub zbyt mała) .
- Typ buldoga: płaska czaszka, kufa krótsza niż jedna czwarta długości głowy, fałd skóry nad nosem, znaczne fałdy na głowie.
- Wyraźne skrzywienie żuchwy.
- Siekacze stale widoczne przy zamkniętym pysku, bardzo małe, nierówne.
- Wysklepiony grzbiet.
- Zrośnięte (ale nie zniekształcone) kręgi ogonowe.
- Przednie łapy choćby lekko zwrócone do środka.
- Przednie łapy zbyt odsiebnie ustawione.
- Płaskie uda.
- Strome kątownie stawów skokowych.
- Zbyt głębokie kątownie stawów skokowych, postawa szablasta.
- Postawa iksowata lub beczkowata.
- Ruch związany, wyraźne toczenie tyłem.
- Trudności z oddychaniem.
- Biały koniec ogona, biel na przedniej stronie nóg przednich, powyżej nadgarstka lub stawu skokowego, albo nieprzerwany krawat na całej długości frontu.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE :

- Agresja lub wyraźna lękliwość.
- Głowa wąska, długa, ze słabym stopem, kufa dłuższa niż jedna trzecia długości głowy (brak prawidłowego typu).
- Linie profilu czaszki i kufy równoległe lub kufa opadająca; nos rzymski.
- Krzywe szczęki.
- Zgryz inny od przodozgryzu.
- Kły stale widoczne przy zamkniętym pysku.
- Język stale widoczny przy zamkniętym pysku.
- Oczy niebieskie lub wylupiaste.
- Ogon skręcony, korkociągowaty, skrzywiony na bok.

- Ogon niekompletny.
- Front wąski, iksowaty, miękkie śródrezcze.
- Odwrócony kąt w stawie skokowym (przeprost).
- Biel na głowie lub tułowiu, maść inna niż płowa (z nalotem lub bez), w szczególności pręgowana lub czekoladowa (każdy włos jednolitej, czekoladowej barwy).
- Widoczne wady, upośledzające sprawność.

Każdy pies o nienormalnej budowie i/lub przejawiający zaburzenia zachowania powinien być zdyskwalifikowany.

N.B. : Samce muszą mieć dwa normalnie wykształcone jądra, w pełni wyczuwalne w mosznie.